

[Nør Christensen]

Begrundelse

I den offentlige debat benyttes ofte ordet politivold, selv om der kun kan være tale om, at en polititjenestemand enten har udøvet lovlig og nødvendig magtanvendelse eller også har overskredet grænserne herfor og derfor som enkeltperson har udøvet strafbar vold.

Svar (14/12 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Rigspolitichefen har i anledning af det stillede spørgsmål over for Justitsministeriet oplyst, at der ikke i den forløbne 5-års-periode foreligger tilfælde, hvor polititjenestemænd er blevet tiltalt for drab.

Antallet af tilfælde, hvor der er rejst tiltale for vold i anledning af en overskridelse af grænserne for den lovlige og nødvendige magtanvendelse, andrager i den forløbne 5-års-periode i alt 19. Heraf skete der domfældelse i 10 tilfælde og frifindelse i 9 tilfælde.

Spm. nr. S 274

Til *justitsministeren* (1/12 88) af:

Nør Christensen (CD):

»Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang og på hvilke områder polititjenestemænd i kraft af deres stilling tidligere har modtaget betaling for frivillige tjenesteydelser i tilknytning til tjenesten eller uden for tjenesten?«

Begrundelse

For år tilbage havde politifolk en såkaldt sportelordning, som dækkede forskellige ydelser af civilretlig karakter (f.eks. forkyndelse af stævninger), ligeosm politifolk frivilligt og uden for den egentlige tjenestetid mod betaling fra arrangører af dyrskuer og andre arrangementer modtog betaling for tilsyn.

Da politiet – specielt i sommerperioden – er hårdt belastet på grund af ferier og afgivelser af større styrker til festivaler og lignende, ville det måske være en idé at indføre en slags brugerbetaling for frivillig tjeneste ved den slags arrangementer.

Svar (14/12 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Rigspolitichefen har i anledning af det stillede spørgsmål oplyst, at der tidligere eksisterede en række vederlagsordninger – de såkaldte sportelordninger – vedrørende polititjenestemænds virksomhed såvel i som uden for tjenesten.

Ordningerne, der havde relation til tjenestens udførelse, vedrørte bl.a. betaling for tilsyn, rapportoptagelse og opkrævning for private og myndigheder samt betaling for oplysninger fra registre, protokoller og politirapporter.

Herudover forekom vederlæggelsesordninger vedrørende polititjenestemænds beskæftigelse uden for tjenesten.

En række af de ordninger, der vedrørte den egentlige polititjeneste, blev ophævet i midten af 1960'erne, enten fordi opgaverne ikke længere blev betragtet som egentlige politimæssige opgaver, eller fordi det skønnedes, at opgaverne burde være en del af politiets tjenesteplichter og derfor ikke burde vederlægges særskilt.

Herudover blev en del af ordningerne afløst af gebyrer, der tilfalder statskassen.

Ordninger, der vedrørte polititjenestemænds virksomhed uden for tjenesten, er ifølge det oplyste siden i et vist omfang blevet anerkendt som bibeskæftigelse, i det omfang virksomheden har været forenelig med polititjenesten.

Det kan endvidere oplyses, at det som led i regeringens spare- og forenklingsbestræbelser for tiden overvejes at indføre brugerbetaling for politiets bistand f.eks. ved udstedelse af en række tilladelser, ved gennemførelse af transporter og ved afholdelse af f.eks. sportsbegivenheder.

Spm. nr. S 275

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (1/12 88) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Finder ministeren det rimeligt, at Københavns kommunale Skolevæsen udgiver AIDS-informationsmateriale, der bl.a. tilskynder unge til sex?«

Begrundelse

Københavns kommunale Skolevæsen udsendte i foråret 1988 undervisningsmateriale om AIDS til brug for gymnasieskolen og hf-kurser.

De unge tilskyndes indirekte til sex ved, at man opstiller idealbilleder for dem, f.eks. føl-